

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra De tre Helligaftener (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387726512.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

↪ Pintsælørdag gik Sejer over til Ibs - som han gjorde saa tidt, kan jeg troe - for at høre, om hun maatte følges med i Annsbjerg Skov den næste Eftermiddag, naar de vare komne af Sørslev Kirke. Det var nemlig en gammel Skik deromkring - og er endnu, kan jeg troe - at de paa Festens første Dag forsamle sig der i det Grønne, og forlyste sig med Dands. Den Lørdag, som vi nu tale om, da Sejer kom over til Kjerestens, saa stod hun og havde allerede smykket sig. »Goddag Maren!« siger han, »hvad Lav har det, at Du skal være saa »dol«*** idag?« »Det kommer mig for,« siger hun, »at jeg skulde gaae op til den naadige Frue, og see at faae hende til at lægge et godt Ord ind for os til Hosbonden.« »Hm!« siger han, »det kunde have det Held. Jeg vil følges med Dig og bie udenfor, mens Du er inde.« De gik. Da hun nu gik op paa Gaarden, satte han sig paa en Steen ved Indkjørselen. Og kom der da kjørende en Skovvogn med en stor Egekjævla, der skulde til Sauggraven. Men Hestene de vare smaa og udkjørt, og midt for *

* * 216 Porten gik de reent istaae. Manden - der var en Bonde, som havde faaet dette Stykke Hovarbeide - han pidskede paa Helmisserne; men de kunde ikke tage Vognen. Saa kom Skovfogden til, og han skjældte, og Ridefogden, og tilsidst den ærlige og velbyrdige Jørgen Marsviin. Og de gave allesammen ondt af sig paa Bonden, for det han var kommen til Hove med saadanne Ralliker - jeg kan troe, de vare de bedste, han ejede. Sejer sidder og seer paa dette her; og imellem smidskede han ad al den Staahej, de der gjorde. Det saa Hosbonden, og saa siger han: »Hvad sidder Du og griner ad?« - »Jeg tykkes,« siger han, »at Læsset ikke er tungere, end at jeg kunde trække det allene.« - »Hei! spænd fra!« raaber Herremanden til Kjøresvenden. Og da det var gjort, siger han til Sejer: »Tag *Du* nu fat! og kan Du trække Vognen, saa giver jeg Dig, hvad der ligger paa den, men kan Du ikke, saa skal Du op og have Dig et Ridt paa Træhesten.« Saa begyndte Knøsen at undskylde sig og sagde, at det var kun hans Spøg. Men Hosbonden sagde til ham: at han vilde vænne ham af med at spøge i *hans* Nærværelse, og een af Delene *skulde* han. »Jaja!« sagde Sejer, »skal jeg, saa *skal* jeg.« Dermed gik han til Vognen, tog Stjerten af, og fat i Hamlerne, bøjede sig forover og trak - og Vognen fulgte godt efter; men hans Træskoe gik i Smadder, saa haardt traad han i Jorden.